

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Conciliis Generalibus Approbatis Ac Reprobatis Breve Compendium.

Longo, Francesco

Romae, 1624

9. Ephesinum II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10467

omnium huius temporis au-
ctorem, in exilium ablegare
mandavit. Ita Nestorius non
solum decreto Sanctorum Pa-
trum Ephesi congregatorum,
Sacerdotio eiectus est; ve-
rum etiam Imperatoris iussu
in exilium damnatus, poenas
debitas luit. Ibi enim degens,
& sæpè sæpius loca mutans;
tandem putredine totum cor-
pus occupante, consumptus,
lingua à vermibus exesa, eam
ex huius vitæ miserijs ad gra-
uora supplicia iusto Dei iu-
dicio infligenda, eaque sem-
piterna transiit.

*Nestorius
in exiliū
mittitur,
et demū
putredine
consum-
ptus vitā
cū Infer-
no commu-
tauit.*

De Concilio Ephe- sino II.

Nno 449. Euty-
chete damnato in
Concilio Constan-
tinopolitano I.
F Chry-

Anno
449.

Chryſaphius Eunuchus Imperatorij cubiculi præfectus, nullum non mouit lapidem, vt Acta Synodalia à Flauiano legitimè confecta, plenè irrita renderet, & in ipſum Flavianum damnationis pœnam conuerteret. Huius ergo fraude, & dolo inductus Theodoſius Imperator, uſurpata ſibi Pontificia poteſtate, Synodum Oecumenicam contra ius, & conſuetudinem Eccleſiæ indixit: datoque ad Dioſcorum Alexandrinum reſcripto, eum Synodi Præſidem conſtituit, conſeſſa eidem facultate adducendi quos uellet Episcopos, quique Eutychetis cauſæ contra Flavianum fuerunt.

Quoniam uerò Imperator non ignorabat, Concilium Oecumenicum nullum fore, quod abſque Pontificis auctoritate indictum eſſet; illud

Theodoſius Imp. uſurpata iuriſdictione Concilium Oecumenicum indicit.

Concilium nullum Oecumenicum legitimum fore abſq. Romani Pontificis auctoritate congregatum, etiã ipſe Imperator nouit.

illud iniit consilium, vt eum
 quidem vocaret, sed tamen
 ne vel per se, vel etiam per
 Legatos adesset, cautè admo-
 dum præcaueret, angustissi-
 mum terminum ei præfigen-
 do: sed frustrà hoc; nam Pon-
 tifices tres Legatos à latere
 misit, Iulianum Puteolanum
 Episcopū, Renatum Presbyte-
 rū Cardinalē tituli S. Clemen-
 tis, atq. Hilariū, seu Hilarum
 S. R. E. Card. Diaconum. Qui
 postquam de sua commissio-
 ne, & legatione Synodum in-
 formarunt, encyclicam epis-
 tolam Leonis de Verbi Incar-
 natione ad Synodum, & ad
 Flavianum transmissam legen-
 dam obtulerunt. Et dum in-
 starent, vt legeretur, cū
 Eutyches oppositam Legato-
 rum contradictionem susce-
 ptam allegasset, eo suspicio-
 nis argumento, quòd apud
 Sanctum Flavianum mansif-

sent, & cum eo pransi fuissent; Dioscorus incompetente exceptione attenta, Legatorum petitionem repulit, ipsisque inuitis, Acta Constantinopolitana legi permisit. Quæ dum legerentur, illi, qui Dioscoro abblandiebantur, bis, teruè Eutychnianam hæresim clamoribus suis interpositis con-

*Eutyches
absoluitur,
eiusque
hæresis
proclamatur.*

firmarunt. Lectione Actorum absoluta, à Dioscoro, eiusque Sæcra- toribus, reclamante Flauiano, Eutyches est absolutus.

Cui sententiæ, vt subscriberet, Donnus Antiochenus, Iuuenalis Hierosolymitanus, Stephanus Ephesinus, alijque insignes Episcopi, minis exilij, & depositionis inducti fuerunt: impijque Hæresiarchæ ab- solutionem ratam habuerunt.

*S. Flavianus
deponitur,
sicut et
ceteri
sequaces.*

Quibus peractis, Flavianus Constantinopolis, Eusebius Dorilei, Ibas Edessenus, Theo-

doretus

doretus Cyri Episcopi condē
nati, Sedeq. Episcopali surro-
gatis alijs, amoti fuerunt.

Quod qua ratione acciderit,
in Synodo Calcedonē. Diosco-
ro præsente restatus est Aca-
cius Episcopus his verbis.

*Pure charte subscripsimus
compulsi, & violenter, &
multa mala perpeffi notentes:
sed & per potentiam perpeffi
subnotauimus. Vsq̄ue enim ad
vesperam tenuerunt nos re-
cludentes in Ecclesia, & agro-
tantes nos neque quiescere per-
miserant, neque concedere, vt
aliquātulum refocillaremur:
sed milites nobis cum fusti-
bus, & gladijs imposuerunt,
& sic fecerunt nos subnotare.*

In hoc tam horrendo Epif-
coporum naufragio, sola na-
uicula Petri incolumis emer-
gens saluatur. Legati enim A-
postolicæ Sedis Dioscoro au-
dacissimè in faciem restite-

*Episcopi
Catholici,
vt subscri-
bant per
vim impel-
luntur.*

*Legati A-
postolicæ
Sedis Dio-
scoro in fa-
ciem resti-
sunt.*

F 3 runt,

Quæ per vim, & metum extorquentur nullius roboris sunt.

Flavianus post appellationem factam cæsus, & multis iniurijs affectus migravit ad Dominum.

Reprobata est ymodus.

runt, contestantes, nullius roboris esse, quæ per vim, & metum extorquerentur. Constat hoc tum ex literis Leonis Romani Pont. ad Theodosium, tum ex literis Pulcheriæ Augustæ ad ipsum Leonem Romanum Pont. quæ extant inter præambulares Concilij Chalcedonensis. Sanctus verò Flavianus post interpositam viam vocem appellationem, animo prosequendæ eiusdem appellationis, scriptum libellum appellatoriam Legatis cum obtulisset, cæsus est, (inquit Liberatus in Breuiario, cap. 12.) & multis iniurijs affectus, dolore plagarum, migravit ad Dominum.

Hunc tandem finem consecuta est Synodus Oecumenica, quam à S Leone improbatam, Maiores nostri iure *Prædatoriam* appellarunt, in qua omnia per vim, & metum extorta

torta: in qua loco Sacrorum
 librorum gladij, atque fustes:
 in qua suffragiorum libertas
 fuit vincta catenis: in qua
 pro Dei laudibus auditæ sunt
 militum ruinæ: in qua perfidus
 Hæresiarcha Præses, &
 Patronus: in qua hæresis est
 stabilita: in qua nullus iudi-
 cij sacri ordo seruatus: nulla
 viguit censura Canonum, &
 Decretorum: in qua filue-
 runt Episcopi, clamauerunt
 hæretici: in qua de oppressa
 fide Catholica impietas triū-
 phauit, & de manubijs lapso-
 rū Epōrū Diabolus trophæa
 erexit, atq. tandem de cæde
 Martyris, superbus tyrannus
 Dioscorus triumphauit. De
 qua in vniuersa Ecclesia Ca-
 tholica auditi sunt vndique
 gemitus, luctus, & clamor.
 De qua iidem ipsi, qui sub-
 scripserunt Orientalis Eccle-
 siæ Episcopi, repleti sunt vn-

*Synodus
 hæc præ-
 datoria,
 vocata est
 & quare.*

dique lachrymis, semetipfos erubescences, suorumque aspectum vitantes, quòd tam ignauiter fidem Catholicam perdidissent, infamem Hæresiarcham restituisent, & innocentissimum Flavianũ vnà cum alijs Sanctis Episcopis condemnassent. Baron. anno 449. num. 77. & seqq.

In Concilio Romano damnatur Dioscorus.

Dioscorus congregato conuentu audet in Summum Pontificem excommunicationem ferre.

In Concilio autem Romano, quod eodem anno ad Kal. Octobr. congregatum fuit, omnia quæ in Concilio Ephesino ab Eutychianis gesta sunt, penitus condemnata fuerunt. Quod cum Dioscorus resciuisset, vix Alexandriam reuersus, habito Episcoporum conuentu, in S. Leonem Pontificem Romanum excommunicationis sententiam protulit: idq; scelus perpetravit, quod nullus perditorum hominum cogitasset.

Mirum est dictu, quòd cum Euty-

Eutyrianam fidem, præcedente Conciliabulo confirmasset, Dioscorus Episcopus plus minus nonaginta inuenit, qui latam à se sententiam subscribendo confirmarint; & non potuerit, nisi decem dumtaxat, eosque lachrymantes, & inuitos inducere, vt latam à se in Romanum Pontificem excommunicationis sententiam chirographo suo approbarent. Adeo. n. omnes inauditum hæc hactenus exhorruere facinus, portentumque insolitum execrati sunt, vt licet hæretici facti essent, & Catholicæ fidei aduersarij, sublimitatem tamen, & maiestatem Throni Apostolici veriti, & reueriti fuerint. Baron. num. 145 & seqq.